

З И М А

Едъръ снѣгъ застила
планини, полета,
вѣтърътъ огъва
голитѣ дървета.

хиляди дечица,
мънички и бедни,
сгушени въ мансарди,
въ сутерени ледни.

Въ глѣхнали огнища
вихритѣ лудуватъ,
хиляди очички
слънчице жадуватъ,

Нощемъ по стѣклата
цвѣтятъ маргарити.
Колко детски сълзи
въ тѣзъ цвѣтя сж скрити!

Едъръ снѣгъ застила
китенища бѣли,
беднитѣ кжщурки,
ахъ, дано пожали!

Веса Паспалеева.

